Passe-Partout Kunstmagazine

Editie 12.4

Loes Botman's passie voor dieren

Debra Bernier drijfhout sculpturen

Morena Artina droomt over hazen

Kintsugi de schoonheid van imperfectie

Jon Foreman kunst met een vluchtig karakter

Keramiek studio Makedonsky

Monolitische rotskerk in Lalibela

Ventura Highway popsong viert 50ste verjaardag

Het Cosplay Model op de voorpagina en op deze pagina heet Monica.

Foto's: Antony Swiderski
https://bluebells-photo.nl/

Debra Bernier

Surrealistische
drijfhout sculpturen
vertellen de vergeten
verhalen van de oceaan

Vancouver Island Canada

"Ik ben betoverd hoe elk stuk drijfhout anders is” zegt Bernier

“Er zijn veel invloeden die een stuk drijfhout vormen; weer, water, zand, insecten, rotsen, zelfs de maan en de effecten ervan op het getij spelen een rol bij de vorming ervan.”

Debra Bernier is een Canadese kunstenaar.
Zij woont en werkt in Victoria, de hoofdstad van de Canadese provincie British Colombia.

In deze overweldigende mooie natuur maakt zij o.a. prachtige sculpturen van drijfhout.

Ze is gepassioneerd door de natuur, die haar het materiaal verschaft dat ze transformeert in fantasiesculpturen die lijken op geesten van de natuur.
“Als ik met drijfhout werk, begin ik nooit met een blanco canvas. Elk stuk drijfhout is al een sculptuur, gemaakt door de strelingen van de wind...

Het hout vertelt een verhaal en ik probeer aan zijn reis te denken terwijl ik het in mijn hand houd.

Ik verleng of verkort de rondingen en contouren die al bestaan tot bekende vormen van dieren of gezichten van mensen.”

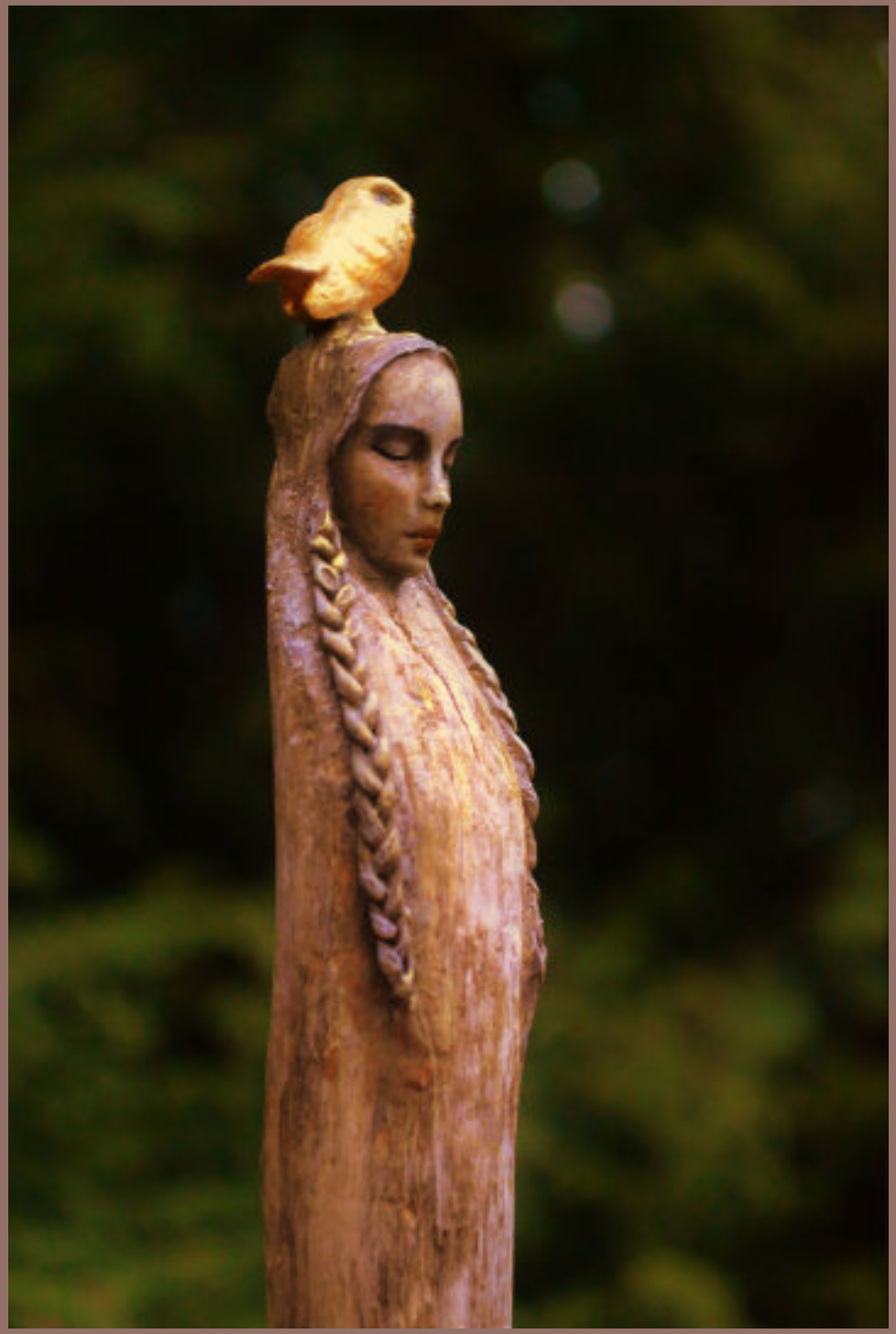

Kunstenares Debra doorzoekt de betoverende regenwouden van Vancouver Island en de natuurlijke omgevingen rond haar huis om haar artistieke praktijk te cultiveren.

De kunstenaar transformeert de dingen die ze aantreft op de nabijgelegen kustlijn in fantasievolle figuren die hetzelfde wonder oproepen als ze buiten is.

"Terwijl ik door het bos loop, getijdenpoelen of strandkammen verken," ben ik onder de indruk van de creaties van Moeder Natuur."

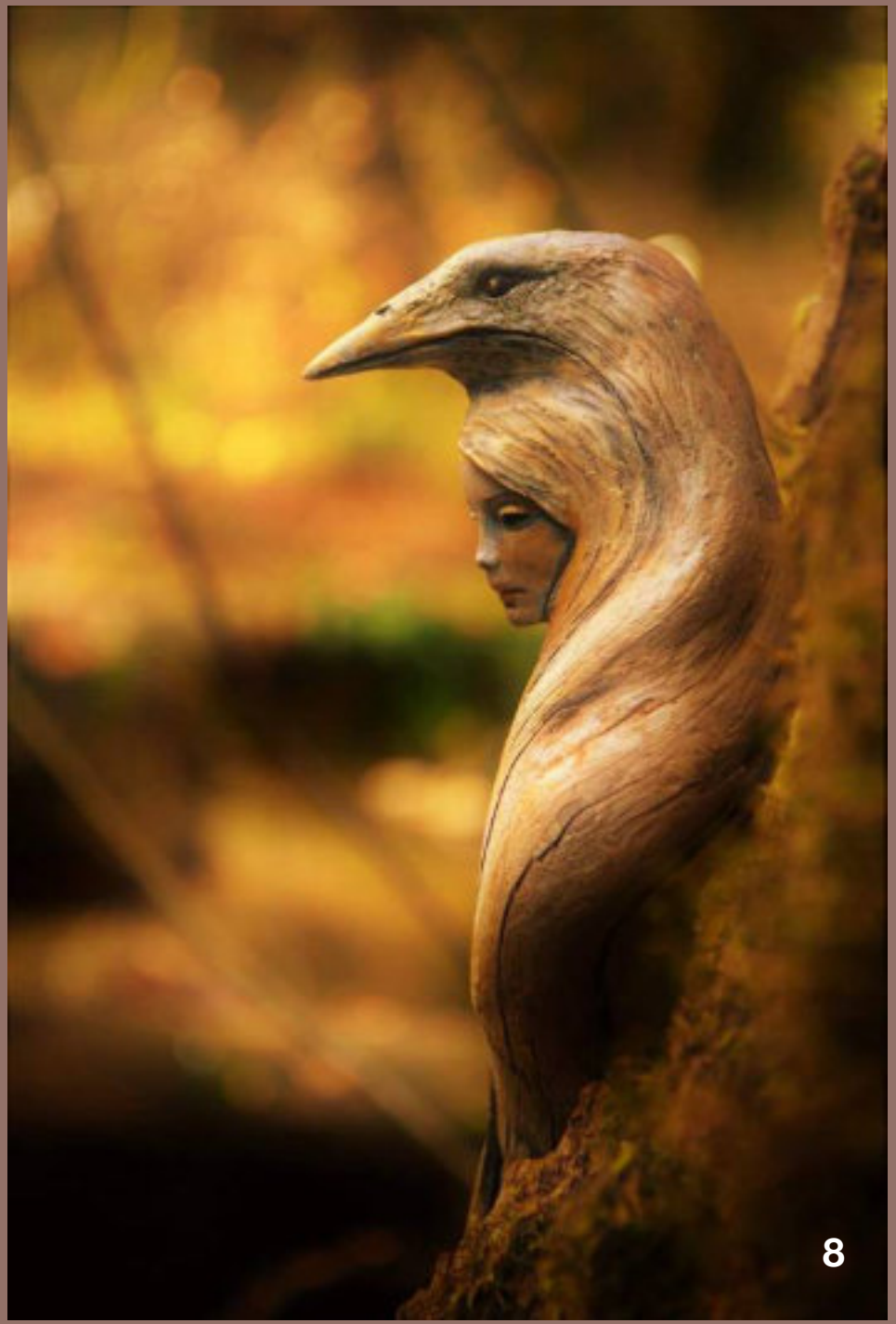

In de natuur zijn is zowel een helende praktijk als een die Bernier met eerbied bekijkt.
Het heeft veel betekenis in haar leven en is daarom de drijvende inspiratie voor haar handgesneden werk.

"Ik word omringd door kleuren, fascinerende vormen en ingewikkelde ontwerpen", legt ze uit.

“Soms zijn deze natuurlijke sculpturen gewoon gemaakt, zoals een spinnenweb of de kleuren op een blad. Andere keren duurde het miljoenen jaren om iets te vormen dat ik in mijn hand kan houden, zoals een steen of een fossiel.”

Ze is dankbaar voor deze geweldige materialen en zet hun nalatenschap voort met haar eigen toevoegingen.

Er is een heilige verbinding tussen ons en de natuurlijke wereld die onzichtbaar is. Die eenheid probeer ik met mijn kunst zichtbaar te maken.”
De vrouwelijke nimfen en portretten van menselijke gezichten op drijfhout vormen de laatste hoofdstukken in de verhalen van de objecten.

Bernier verkoopt haar sculpturen van drijfhout en meer in haar Etsy-winkel

Meer werk van Debra op:

- Instagram
- Etsy
- Facebook

https://www.youtube.com/watch?v=QZAY99tMNRk

https://www.youtube.com/watch?v=DtSOaoxRBp4

Passe-Partout bedankt Debra voor haar medewerking.

Kringloop vondst

Dit stuk steen kocht ik voor 20 euro bij de Kringloop.
Het is tot nu toe mijn meest bijzondere vondst. De stéle zoals dit stuk steen wordt genoemd, is uitgehakt uit zwarte steen en flink zwaar. Afmetingen: 40 x 30 x 6 cm. Het is een kopie.

Het origineel bevind zich in het British Museum in Londen, en dateert van een periode die “het oude Egypte” wordt genoemd. (2990 jaar vóór Chr. tot 2500 jaar vóór Chr.)

We zien hier afgebeeld de Egyptische “drie-eenheid”.
Links Horus de Egyptische valken god.
Hij is de beschermer van de farao's.
Hij wordt meestal afgebeeld met het hoofd van een valk.
Horus is de god van de jacht, de hemel en de oorlog.

In het midden Osiris de god van het dodenrijk, wederopstanding en vruchtbaarheid. Zijn verering zou over een periode van meer dan 2000 jaar voortduren.
Hij is ook de personificatie van de gemummificeerde en dode farao's.

Rechts Isis de beschermgodin van liefde, zorg en compassie, maar ook godin van vruchtbaarheid, magie en gezondheid.

Ben je geïnteresseerd in het oude Egypte, dan is een bezoek aan het Rijksmuseum van Oudheden in Leiden een aanrader.

Sylvia Bosch.

RIJKSMUSEUM
VAN OUDHEDEN

In 5000 jaar kralen ziet u honderden veelkleurige kralensnoeren en losse kralen, waarvan het grootste deel in Nederland is opgegraven. Ze stammen uit de prehistorie tot de zeventiende eeuw.
Er zijn ook kralen te zien uit andere landen en periodes, en afbeeldingen van mensen die kralen dragen of gebruiken. Zo vertelt de tentoonstelling wat kralen in het verleden voor mensen betekenden.

Aantrekkelijk en persoonlijk

Kralen spreken tot de verbeelding. Ze zijn aantrekkelijk en persoonlijk vanwege hun kleuren, materialen, patronen en associaties. Je draagt ze op je lichaam, waar je ze voelt en anderen ze zien. Kralen zijn waardevol en verplaatsbaar, tegelijkertijd reizigers en souvenirs.

Kralen zijn de universeelste sieraden van de mensheid. Ze komen voor op alle continenten en door de hele geschiedenis heen.
Ze hebben basaal drie functies: als decoratie, bescherming en herinnering. Deze tentoonstelling is samengesteld rondom in Nederland opgegraven kralen van de prehistorie tot de zeventiende eeuw, met de Vroege Middeleeuwen als hoogtij.

Wereldwijde netwerken

De meeste kralen waren ooit bij een overledene in het graf gelegd. Soms zijn snoeren samengesteld uit allerlei kralen en vormen een soort biografie. Veel van de in Nederland gevonden kralen zijn gemaakt in het Midden-Oosten of het Middellandse Zeegebied en weerspiegelen wereldwijde netwerken. De teruggevonden kralen geven in combinatie met afbeeldingen en teksten een beeld van wie wat droeg, wanneer en waarom.
Ook uit de Egyptische, Oosterse en Klassieke collecties van het Rijksmuseum van Oudheden zijn prachtige kralen te zien, samen met een vierduizend jaar oud beeldje van een Mesopotamische prins die ze draagt. Bekijk drie persoonlijke kettingen met hun verhaal en voeg vervolgens uw eigen kralen verhaal aan de tentoonstelling toe.

De expositie duurt tot 7 mei 2023.

Rijksmuseum voor Oudheden,
Bezoekadres: Rapenburg 28, 2311 EW Leiden
www.rmo.nl

Loes Botman

Pastelkrijt

Loes Botman heeft een ontembare passie voor dieren

Loes (1968) werd in Nijmegen geboren en verhuisde, toen ze 5 was naar Nibbixwoud, West-Friesland.

Er was van jongs af aan een groot verlangen naar tekenen en schilderen.

Haar oma schilderde met olieverf de bekende meesters na maar ook bloemenstillevens en boerderijen in opdracht. “Ik zag haar achter haar ezel zitten. En vond de geur van olieverf heerlijk.

Toen ik 20 was, ging ik naar de Kunstacademie in Den Haag.”

“Tot die tijd heb ik zo heel veel getekend !

Dat zat er gewoon in. Ik kon niet anders, ik wilde niet anders. Er is niet zoveel aandrijving nodig, mijn handen kunnen niet stil zitten, ze moeten gewoonweg maken.”

Zonder dieren zouden wij mensen bitter eenzaam zijn

Loes heeft een ontembare passie voor dieren. Wat betekent dat voor haar en wat is haar drijfveer?

“Dieren beteken voor mij de volmaakte Schepping van De Grote Baas, pure liefdevolle aanwezigheid.

Zonder dieren zouden wij mensen bitter eenzaam zijn. Sterker nog we zouden niet overleven.

Voor mij zijn het mijn broeders en zusters.

Alle dieren zijn gelijk aan ons mensen.
En we zijn onlosmakelijk aan elkaar verbonden.”

Ik heb haast, ik wil nog veel meer uit het krijt halen om mijn droom te bereiken.

“Ik teken iedere dag met pastelkrijt,
nu al bijna 26 jaar. Ik gebruik alleen wat waterverf om een ondergrond te maken voor het pastelkrijt.

Maar ik heb mij verbonden aan het pastelkrijt,
ik word daar gewoon echt blij van.
En ik ben er nog lang niet op uitgekeken.
Ik wil nog veel meer uit het krijt halen.
Tot het uiterste gaan, van wat ik er mee kan doen.
En daar heb ik nog heel veel jaren voor nodig!
Je zou bijna kunnen zeggen dat ik haast heb om datgene te bereiken waar ik van droom.
Dat vereist nog heel veel oefening!
Dus heel veel tijd.”

Ik werk ook in opdracht, maar voor mijn vrije werk teken ik dieren.

Mijn hoofdthema is: dieren.
Soms doe ik wat landschappen, bloemen, stillevens, een portret, maar dat is altijd in opdracht.

Bijvoorbeeld voor tijdschriften, voor mensen, voor video's, voor workshops. Dan pak ik ook wel andere onderwerpen aan.

Maar voor mijn vrije werk, teken ik dieren. Daar heb ik nog heel veel te leren, te ontdekken en te ontwikkelen."

Loes schrijft voor verschillende tijdschriften zoals:
Freude Am Zeichnen,
Dessin Passion,
Kunstenaar Magazin,
Atelier,
Pratique des Arts.

Ze heeft ook verschillende boeken uitgebracht.
Kunstboeken vol met foto's van haar werk, kinderboeken in verschillende talen en sinds kort een rijk geïllustreerd instructieboek waarin ze uitlegt hoe je tekeningen kunt opbouwen.

"Natuur met pastelkrijt'.

Dit boek is ook in het Duits verschenen.

Online workshops

Ze geeft veel workshops.
Je kunt online workshops volgen maar ze komt ook bij de mensen thuis om een workshop te geven!

Loes:” Wij mensen zijn geboren om te creëren, samen kunnen we de wereld met ons vermogen tot creëren iedere dag mooier maken. Is dat niet geweldig? “

Heeft u zin om zelf aan de slag te gaan?
Heeft u vragen?
Wilt u meer van haar werk zien?

U kunt Loes bereiken via **www.loesbotman.nl**

Passe Partout bedankt Loes voor haar medewerking.

Ongetwijfeld zult u in de toekomst meer pastels van Loes in Passe Partout tegenkomen.

Ennio Drost Dansmaker en Dichter

Kleine broer is de schrijversnaam waaronder ik mijn poëzie publiceer.

www.dance-ennjoy.nl kleinebroerschrijft@hotmail.com

Foto: Melody Drost

Foto: Melody Drost

Ook dit gaat weer voorbij

Hoe zwaar de last ook is
Hoe ziek je ook bent
Hoe zeer het ook doet
Hoe hard je ook wegrent

Wat we niet in de ogen kijken
Zal ons altijd weer vinden
Als we niet oppassen
Probeert het ons leven
Zelfs te verslinden

Wees dapper
Je kan dit allemaal aan
Je hoeft niet bang te zijn
Want Ik zal altijd naast je staan

Het is bitter
Het is zwaar
Het is niet te begrijpen
Maar geloof het maar

Jij bent sterker en groter
Dan zij
Onthoud in de zwaarste strijd
Ook dit gaat weer voorbij

Lalique Museum presenteert:
Stromingen & Gestalten. Juwelen en zilver van art nouveau tot art deco

Een tentoonstelling van
3 juli 2022 tot en met 28 mei 2023.

In deze nieuwe tentoonstelling wordt de bezoeker aan de hand van werk van kunstenaars zoals Lucien Gaillard, Léopold Gautrait, Christofle, Hugo Leven, Archibald Knox, Paul Follot en natuurlijk René Lalique, meegenomen in het ontstaan van de kunststromingen art nouveau en art deco.

Beide stromingen zijn van grote invloed geweest op de decoratieve en toegepaste kunst, de grafische, (interieur)architectonische en industriële vormgeving als ook op de beeldende kunst en de mode. In de tentoonstelling zijn naast talloze zeldzame zilveren objecten, verscheidene juwelen uit privécollecties te zien die decennia lang niet aan het publiek zijn getoond.

De tentoonstelling is tot stand gekomen in samenwerking met juwelenhistoricus Martijn Akkerman, bekend van onder andere het televisieprogramma Tussen Kunst & Kitsch.

Gasthuisstraat 1
6981 CP Doesburg
+31 (0)313 471410
info@laliquemuseum.nl

Keramiek studio Makedonsky

“Voor ons is werk een reis waarvan je niet terugkeert met een verzameling foto's van musea en kathedralen maar met herinneringen aan ontmoetingen, geuren, kleuren en willekeurig gehoorde verhalen die we door middel van ons werk willen laten herleven.”

Het echtpaar Blagovesta en Alexander Makedonsky zijn keramisten.
Zij wonen en werken in Sofia, Bulgarije.

Blagovesta Makedonsky.

Zij is geboren in 1962 in Sofia, Bulgarije.
Afgestudeerd aan de High School of Applied Arts in Sofia, met als hoofdvak Toy Design.
Afgestudeerd aan de National Academy of Arts, Sofia, met als hoofdvak Textiel en Modeontwerp, Master's degree.

Na haar afstuderen aan de Academie voor Beeldende Kunsten maakte ze aanvankelijk emaille miniaturen. Ze had 1 solotentoonstelling en namen samen met andere kunstenaars deel aan verschillende kunsttentoonstellingen in Bulgarije en een tentoonstelling van miniaturen in Toronto.

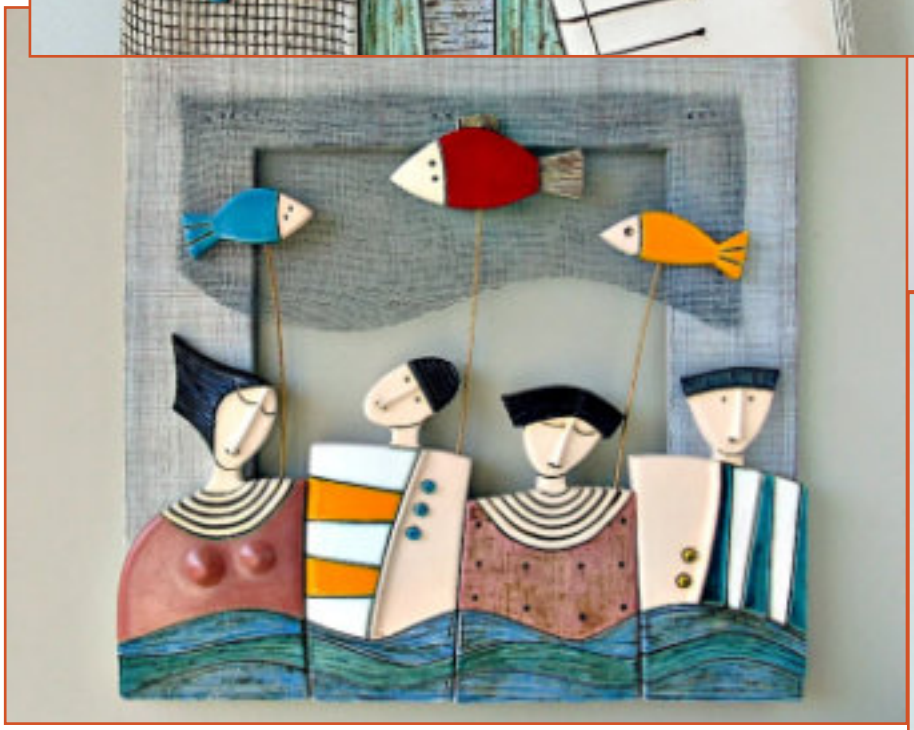

Alexander Makedonsky

Geboren in 1963 in Sofia, Bulgarije. Hij is afgestudeerd aan de High School of Applied Arts in Sofia, met als hoofdvak Metal Sculpture and Jewelry.

Afgestudeerd aan de National Academy of Arts in Sofia, met als hoofdvak Design of Silicate Forms and Ceramics, Master's degree. Na zijn afstuderen ging hij zijn eerste jaren door met het ontwerpen van zilveren en emaille sieraden.

Hij nam deel aan vele digitale tentoonstellingen in Bulgarije en andere landen. Tentoonstelling van jonge Bulgaarse juweliers in Yambol Bulgarije,
Toronto Canada.

Tentoonstelling van miniaturen, waarmee hij een prijs heeft gewonnen. Drie herenkleding tentoonstellingen in Koblenz Duitsland. Twee keer in Berlijn met designer sieraden en met emaille miniaturen. Sofia's jaarlijkse tentoonstellingen van keramiek.

Unieke charmante objecten worden over de hele wereld verkocht.

“ Rond het jaar 2000 zijn we begonnen om ons op keramiek te richten. In onze keramische kunstwerken nemen we ook elementen van andere materialen op - hout, metaal, email.
In de loop der jaren is ons unieke keramiek toegevoegd aan collecties van over de hele wereld - VS, Europa, Japan, Australië, Thailand, Hong Kong, Israël, Tasmanië, Nieuw-Zeeland, Canada en meer landen.

Onze stukken zijn uniek en gemaakt in onze thuisstudio. We werken met veel aandacht voor detail met behulp van "chamotte" klei, oxiden, glas, metaal en hout.

Elk stuk is biscuit gebakken op 1000C graden, beschilderd met oxiden, keramische kleuren en glazuren en voor een tweede keer gebakken op ongeveer 1050C graden.”

makedonsky-ceramics.com

Passe Partout bedankt Alexander en Blagovesta voor hun medewerking.

Kunstenaar
of hobbyist?
dekwast.nl

KINTSUGI
de schoonheid
van imperfectie

Kintsugi (of Kintsukuroi) is een Japanse methode om gebroken keramiek te repareren met een speciale lak vermengd met goud, zilver of platina.

De filosofie achter de techniek is om de geschiedenis van het object te herkennen en de reparatie zichtbaar in het nieuwe stuk op te nemen in plaats van het te verhullen.

Het proces resulteert meestal in iets mooiers dan het origineel.

Door gebroken keramiek te repareren is het mogelijk om aardewerk een nieuw leven te geven dat dankzij zijn “littekens” nog verfijnder wordt.

De Japanse kunst van Kintsugi leert dat gebroken voorwerpen niet iets zijn om te verbergen, maar om met trots te laten zien.

Als een kom, theepot of kostbare vaas valt en in duizend stukjes breekt,
gooien we ze boos en spijtig weg.

Toch is er een alternatief, een Japanse praktijk die de breuken benadrukt en verbetert en zo waarde toevoegt aan het kapotte object,

Het heet Kintsugi, of Kintsukuroi, letterlijk gouden (“Kin”) en reparatie (“tsugi”).

Deze traditionele Japanse kunst maakt gebruik van een edelmetaal - vloeibaar goud, vloeibaar zilver of lak bestrooid met poedervormig goud - om de stukken van gebroken aardewerk bij elkaar te brengen en tegelijkertijd de breuken te versterken.

De techniek bestaat erin fragmenten samen te voegen en ze een nieuw, verfijnder aspect te geven. Elk gerepareerd stuk is uniek, vanwege de willekeur waarmee keramiek breekt en de onregelmatige patronen die worden gevormd die worden versterkt door het gebruik van metalen.

Met deze techniek is het mogelijk om echte en altijd verschillende kunstwerken te creëren, elk met zijn eigen verhaal en schoonheid, dankzij de unieke barsten die ontstaan wanneer het object breekt, alsof het wonden zijn die verschillende sporen op ons allemaal achterlaten.

De uitvinding van de Kintsugi-techniek en de betekenis er van

De lijm die traditioneel wordt gebruikt om de stukken bij elkaar te brengen, is de urushi-lak, die al duizenden jaren wordt gewonnen uit de Rhus verniciflua-plant.

De Chinezen gebruiken het al duizenden jaren, terwijl in Japan, in de Shimahama-tombe in de prefectuur Fukui, archeologen voorwerpen vonden, waaronder kammen en gelakte schalen die ongeveer 5000 jaar geleden in de Jomon-periode werden gebruikt. Aanvankelijk werd dit kleverige sap gebruikt vanwege zijn hechtende eigenschappen om oorlogs- en jachtwapens te maken.

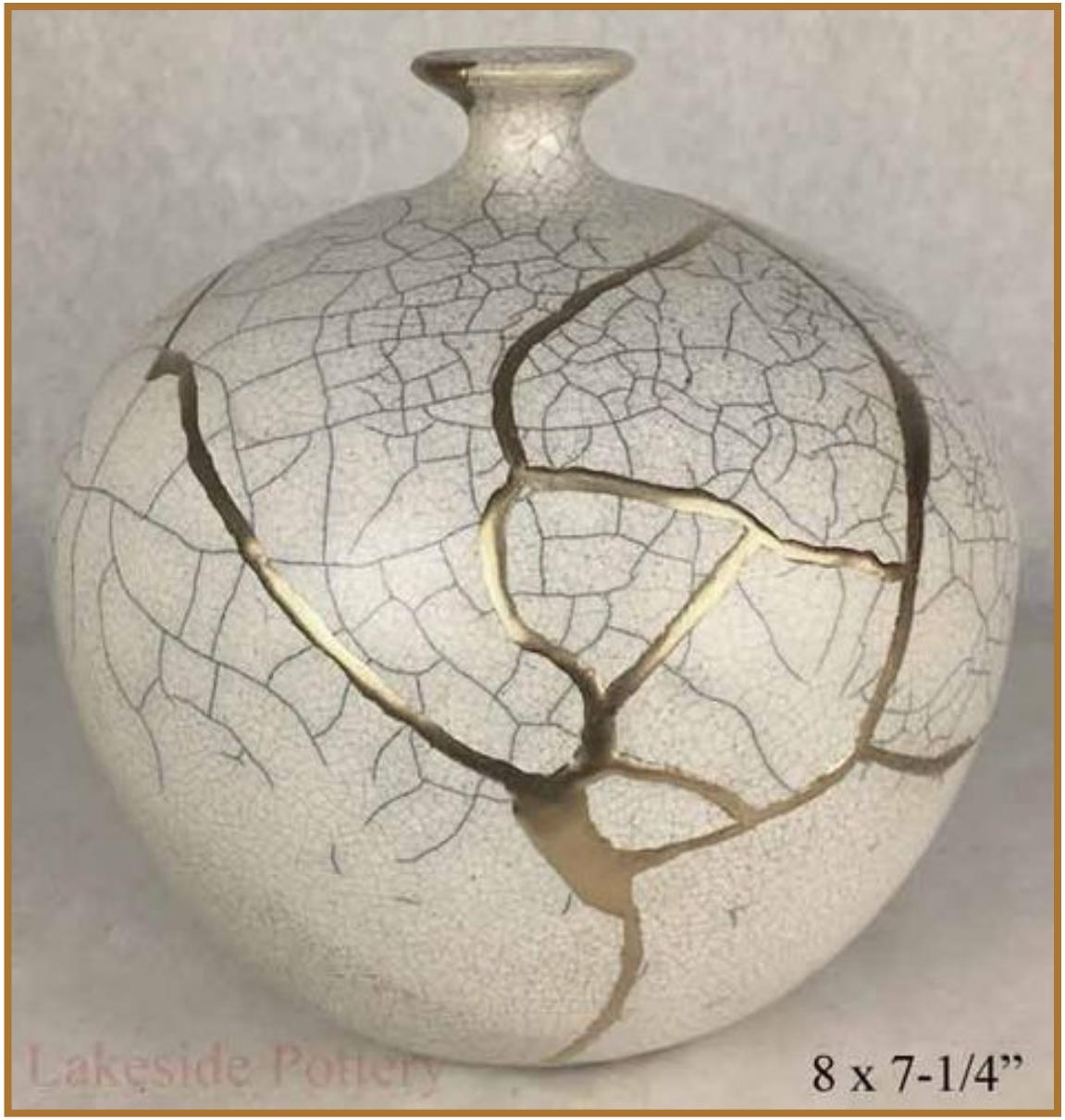

Kintsugi, de schoonheid van imperfectie.

De Kintsugi-techniek is waarschijnlijk uitgevonden rond de vijftiende eeuw, toen Ashikaga Yoshimasa, de achtste Shogun van het Ashikaga-shogunaat, zijn favoriete thee kopje had gebroken, en het naar China stuurde om het te laten repareren.

Helaas zijn de objecten destijds gerepareerd met lelijke en onpraktische metalen hechtdraden.
Het leek erop dat het kopje onherstelbaar was, maar de eigenaar besloot om hem door een aantal Japanse ambachtslieden te laten repareren.
Ze waren verrast door de standvastigheid van de shogun, dus besloten ze het kopje in een juweel te veranderen door de scheuren te vullen met gelakte hars en goudpoeder.

De legende lijkt aannemelijk omdat de uitvinding van Kintsugi zich afspeelt in een zeer vruchtbaar tijdperk voor kunst in Japan.

Zelfs vandaag de dag kan het tot een maand duren om de grootste en meest verfijnde stukken keramiek te repareren met de Kintsugi-techniek, gezien de verschillende stappen en de vereiste droogtijd.

De Kintsugi-techniek suggereert veel dingen.
We mogen geen kapotte voorwerpen weggooien.
Als een object kapot gaat, betekent dit niet dat het niet meer bruikbaar is.

De breuken kunnen waardevol worden

We moeten proberen dingen te repareren, omdat we daardoor soms waardevollere objecten verkrijgen.

Verzamelaars van Kintsugi zijn zo gecharmeerd van de kunst dat sommigen ervan werden beschuldigd met opzet kostbaar aardewerk te vernielen, zodat het gerepareerd kon worden met de gouden naden van Kintsugi.

https://www.youtube.com/watch?v=r9LMKGte0UU

popsong ‘Ventura Highway’
na 50 jaar nog steeds een stukje Californische magie

'Ventura Highway' is geschreven door Dewey Bunnell van de Brits-American rockband America in 1972.

Deze inmiddels tot Californisch volkslied verheven popsong is een van die geweldige L.A.-nummers.

Hoe veel jonge Amerikanen zullen aan dit nummer gedacht hebben toen ze voor het eerst op snelweg 101 begonnen te rijden en beseften dat hij 'Ventura' heette ?

Zoals het verhaal gaat woonde zijn familie net voor de kust van Ventura, zijn vader was gestationeerd op de Vandenberg Air Force Base in Lompoc.

Het was begin jaren zestig - en er hing zoveel Californische magie in de lucht voor een kind dat net uit Omaha was verhuisd.

Het gezin was op weg naar het zuiden vanuit Lompoc voor een roadtrip toen de auto een lekke band kreeg.

Dewey deed wat elk kind doet.
Laat zijn gedachten de vrije loop terwijl zijn vader de band verwisselt. Hij staarde naar de oceaan, de wolken met hun vreemde vormen, en naar een snelweg bord met daarop 'Ventura'.

Dewey legt uit dat het het woord zelf was dat het nummer triggerde.
De oproeping van gevoelens en beelden van avonturen kwamen overeen met hoe hij zich voelde toen eerder een kind in Omaha vertelde dat hun gezin naar Californië zou verhuizen.

Voor kinderen uit het Midwesten, vooral tijdens die lange, bevroren winters, leek het idee om naar het zonnige Californië te gaan net zo exotisch en onwaarschijnlijk als naar Tahiti.

Hij zag het allemaal op een bord bij de zee toen hij voor het eerst aankwam met dat woord erop.

Link naar YouTube voor America live optreden.

https://www.youtube.com/watch?v=Ps2CMcyditQ

Kunst met een
vluchtig karakter
Jon Foreman
RICHARDSON

Kunstenaar Jon Foreman laat strandgangers verbijsterd achter wanneer ze zijn prachtige stenen arrangementen langs de kust vinden

Het is altijd leuk om kunstenaars te zien die in de vorm van kunst iets kunnen teruggeven aan de natuur.

Landkunstenaar Jon Foreman is een van hen.
Zijn project, Sculpt the World, omvat verschillende stijlen van land art en moderne beeldhouwkunst.
En tot zijn opmerkelijke werken behoort prachtige steenkunst die hij aan de kust maakt.

Hij verzamelt stenen in verschillende maten, vormen en kleuren en rangschikt ze in opvallende formaties.

Stenen hebben een unieke schoonheid

Van gigantische cirkels, dynamische wervelingen en andere ingewikkelde patronen onthult Foreman's werk de unieke schoonheid van stenen.
Het werken met stenen heeft hem inderdaad enkele van hun onverwachte eigenschappen doen beseffen.

“Er zijn zoveel manieren om met steen te werken; de kleur, de grootte, de vorm, de hoek waarin het is geplaatst, de richting waarin het staat, eindeloze mogelijkheden.

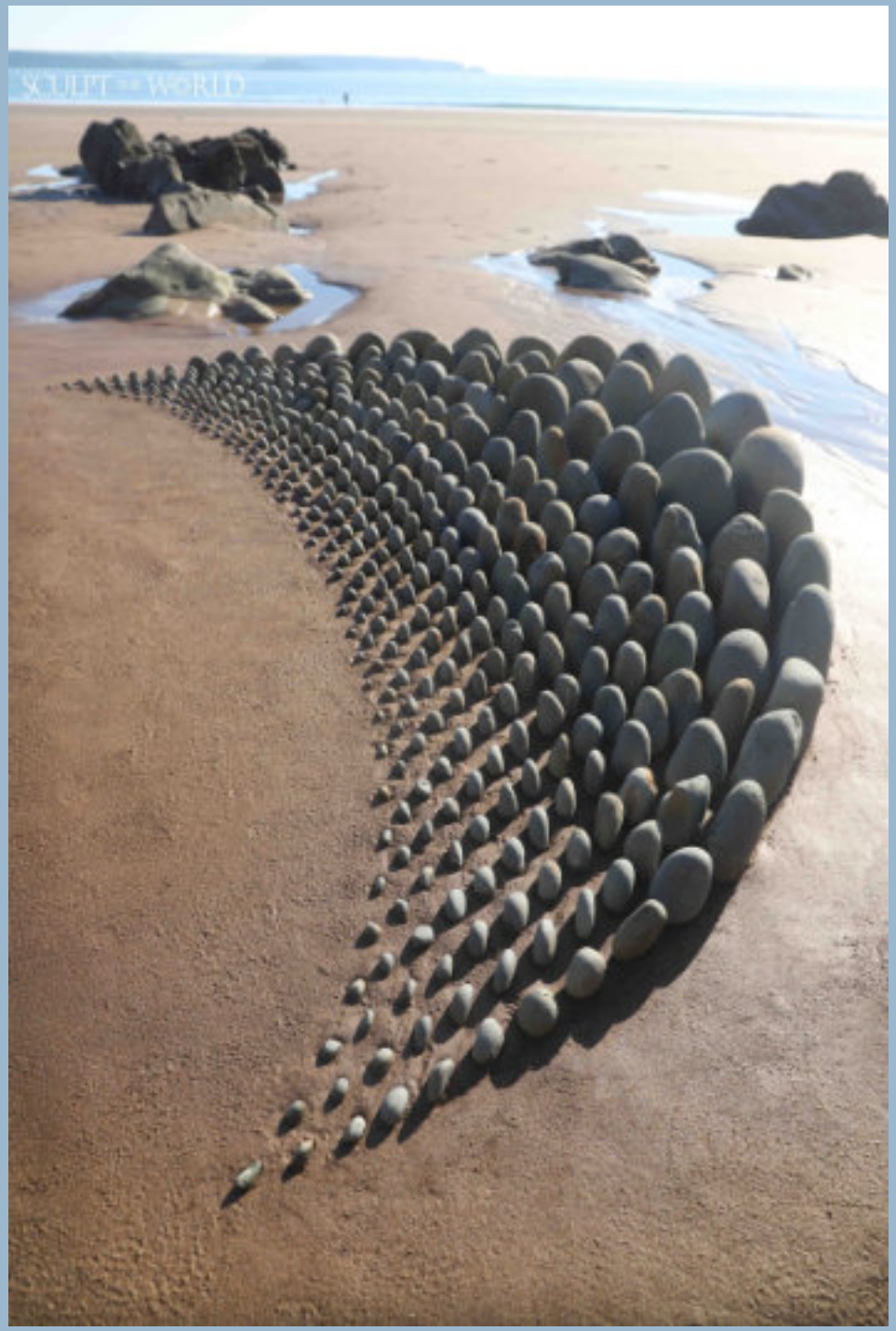

De stranden van Pembrokeshire Wales zijn geweldig mooi.

Hoewel steen niet mijn enige favoriete materiaal is, is het momenteel mijn favoriet omdat het zoveel verschillende mogelijkheden biedt.”

De kunstenaar woont in Pembrokeshire, Wales, waar enkele van de mooiste stranden ter wereld te vinden zijn.

De meeste van zijn werken vinden dus plaats aan de prachtige kustlijnen van de provincie. Gemiddeld besteedt hij vier uur aan het voltooien van één meesterwerk. Vaker wel dan niet, begint hij met niets anders dan een gedeeltelijke planning van het voltooide stuk in gedachten.

“Soms heb ik een idee van wat ik zou willen proberen, maar ik teken het zelden volledig uit. Ik vind het best leuk om niet precies te weten hoe het zal uitpakken totdat het voor mijn neus ligt.”

Net zoals hij troost vindt in het rangschikken van stenen, vindt Foreman ook troost in het onbekende. Dat gezegd hebbende, het feit dat hij niet precies weet wat de uitkomst van zijn creatie is, dwingt hem om meer te experimenteren en andere mogelijkheden te verkennen.

In feite maakt het allemaal deel uit van zijn creatieve proces dat hij therapeutisch vindt.

Kunst met een vluchtig karakter.

Evenzo begrijpt de kunstenaar het vluchtige karakter van zijn creaties volledig. Hij vertelde ook hoe het vaak een "race" wordt tegen de golven die wachten om zijn meesterwerk weg te spoelen.

Toch kiest hij er nog steeds voor om getuige te zijn van dit bitterzoete moment en er gewoon de schoonheid van in te zien.

“Ik maak gebruik van materiaal dat uit die omgeving is gemaakt voor die omgeving. Het tij spoelt alles terug naar de vloedlijn en ik kom de volgende dag terug met een leeg canvas om mee te werken.

Mensen vragen vaak of het me stoort dat het werk uiteindelijk moet verdwijnen. Daarop zeg ik: helemaal niet. Het feit dat het van korte duur is, maakt het in ieder geval specialer voor mij."

Onderstaande link is een filmpje van Jon aan het werk op het stand in Wales.

Web: **https://sculpttheworld.smugmug.com/**

https://www.youtube.com/watch?v=k02MagDTfz8

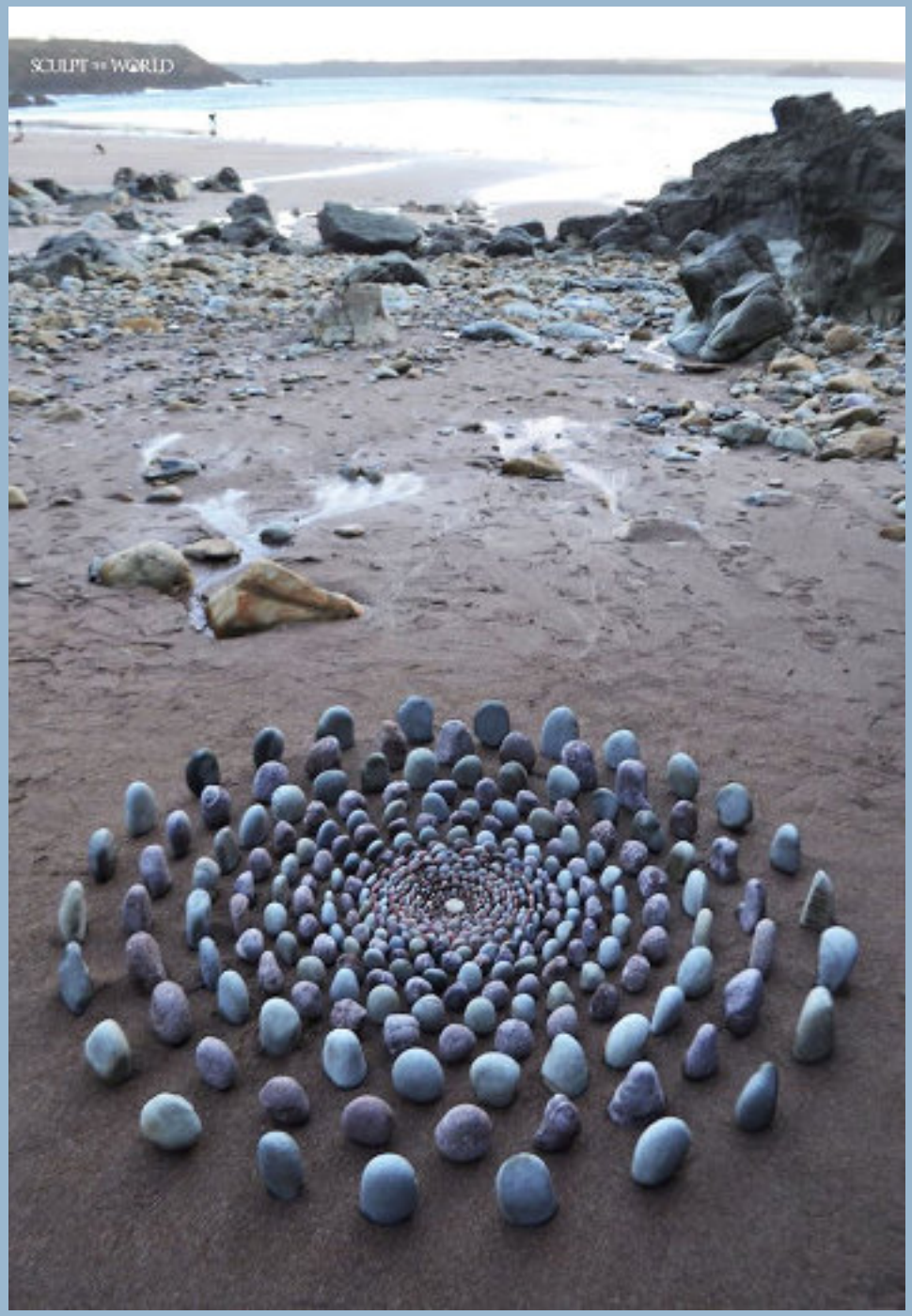

Morena Artina

een zondagskind

Morena werd geboren in januari 1963 in de ergste winter sinds jaren. De dokter die haar thuis afleverde, arriveerde op een fiets en droeg een rubberen jas en vissers waadpak !

Vanaf dat moment zou dit kleine Waterman-kind blijven uitdagen, rebelleren en proberen de gunst van haar leeftijdsgenoten te winnen.

Ze blonk uit in de meeste vakken, maar vooral in haar kunstlessen. Morena hield van kunst.

Een dierenliefhebber dol op rockmuziek

Ze zou elke minuut die ze kon vinden besteden aan schetsen en schilderen, omringd door verschillende huisdieren, terwijl ze naar rockmuziek luistert.

Naarmate haar zelfvertrouwen groeide, veranderde ze van eenvoudig houtskool, potlood en inkt en experimenteerde ze met verschillende media.

Morena Artina Designs ©

Ze ontdekte door dit te mengen met alcohol en inkt, dat het mooie etherische markeringen maakte op papier. Vormen creëren en vervolgens een afbeelding in de vorm zien en deze in een schilderij verwerken, is haar favoriete manier om kunst te produceren.

Mensen begonnen haar werk op te merken en ze was te zien in het tijdschrift Artist en Illustrator en in galerien over de hele wereld.

Hazen zijn bij Morena favoriet

Door deze achtergronden te combineren met een liefde voor dieren, vooral hazen, zou ze een professionele kunstenaar worden met mensen over de hele wereld die een van haar felgekleurde dromerige kunstwerken wilden bezitten.

Moderne Beatrix Potter

Een verzamelaar van haar werk zei ooit dat ze haar 'een moderne Beatrix Potter' vond, wat ze als een groot compliment beschouwde, omdat ze zelf onder de indruk was van Miss Potter en haar wezens.

Morena is een avontuurlijk type

Ze is ook een beetje een zigeunerkind.
Na een tijdje in Engeland, Bulgarije en Italië te hebben gewoond, doet ze niets liever dan verschillende culturen ontdekken en naar verre oorden reizen.

Ze heeft op een narrow (smalle) boot gewoond, wat een avontuur was en woont momenteel in een blokhut diep in het Wyre Forest in Worcestershire, Engeland.

Morena Artina ©

Copyright Morena Artina 2013

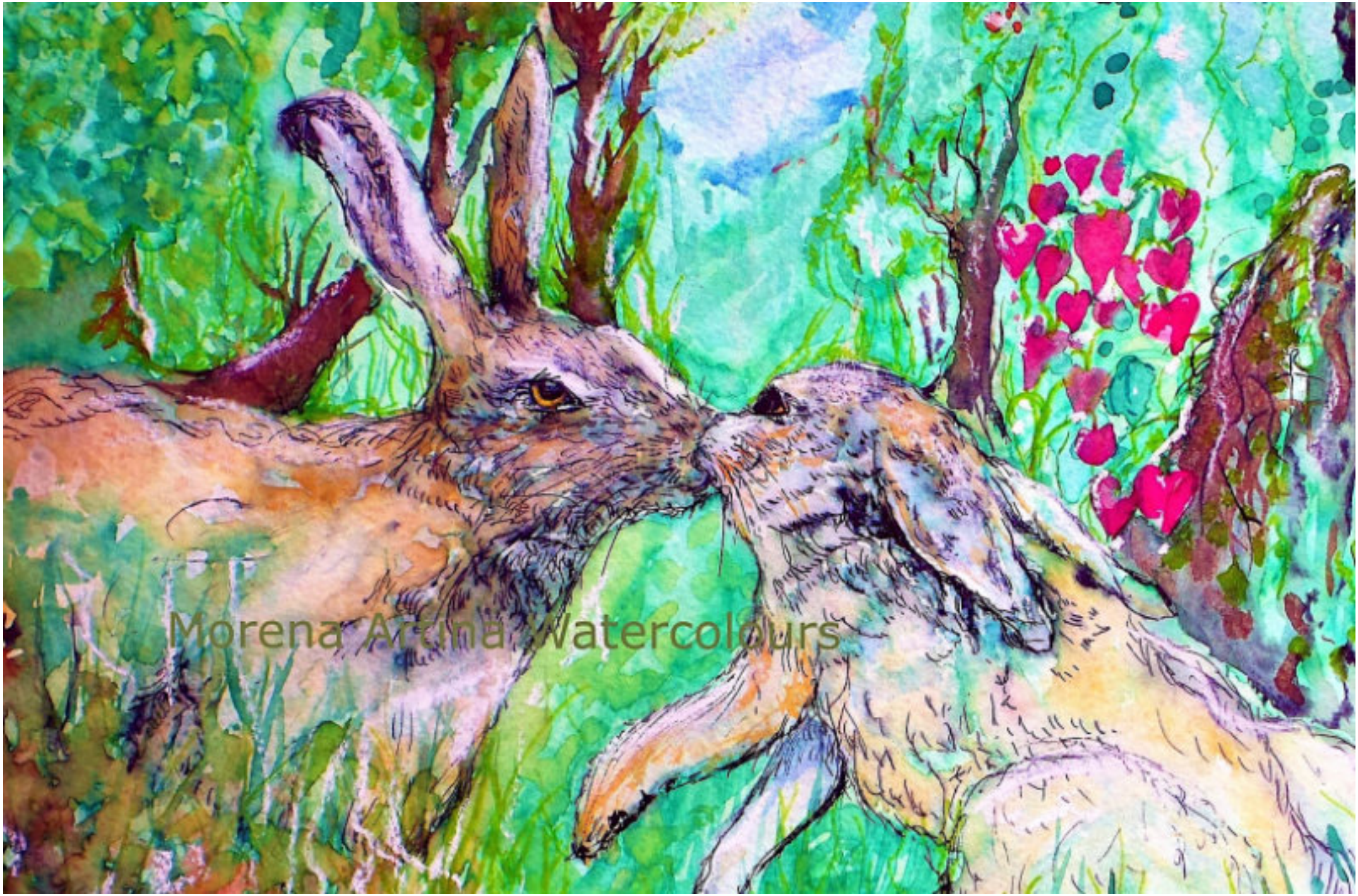
Morena Arena Watercolours

Hoewel ze geen formele opleiding in kunst heeft gehad, heeft ze een succesvolle carrière opgebouwd, haar werk is online te koop op:

www.etsy.com/uk/shop/morenaartina

www.morenaartina.com

Of via Amazon Morena Artina

Passe Partout bedankt Morena voor haar medewerking.

Het nieuwe Jeruzalem

'Een leger van engelen zou elke nacht zijn langsgekomen ‘

Bij het bouwen van de meeste kerken gebruikt men stenen, cement, mortel, specie en hout.
Niet in Lalibela Ethiopie. Daar liet koning Lalibela aan het einde van de 12 eeuw een complex van elf kerken uithakken in de rotsbodem.

Het verhaal gaat dat de koning op pelgrimstocht was geweest naar Jerusalem, net voordat de stad werd overgenomen door moslims. Na de veroverig besloot koning Lalibela een nieuw Jerusalem te stichten om christenen van over de hele wereld te verwelkomen.

De kerken werden stuk voor stuk gehouwen uit massieve rots: eerst werd een geul gehakt, waarna de beeldhouwers aan de gevels konden beginnen. Daarna gingen ze naar binnen, om in het donker het ene na het andere vertrek uit te hakken.

De pelgrims die tot op de dag van vandaag naar de kerken komen, geloven in een meer goddelijke verklaring: een leger van engelen zou ieder nacht zijn langekomen om de beeldhouwers te assisteren.

Terwijl sommige van de kerken steeds verder afbrokkelen en daarom door Unesco werden voorzien van een beschermend dak, staat de Bete Giyorgis, de kerk van Sint Joris, er na 900 jaar als nieuw bij.

Het gebouw staat in een gat van 40 meter diep, en op het dak is een kruis aangebracht dat alleen van boven te zien is.

Zie de link naar het bijzonder mooie filmpje op YouTube.

https://www.youtube.com/watch?v=HBq_zOzhTqw

Ditske de With

Kunstenares Ditske de With uit Oosterwijk (bij Leerdam)
toont in Passe Partout haar laatste creatie.
Mooi werk en zoals we van Ditske gewend zijn,
met veel oog voor detail.

ditske@echtwaar.nu

Ad de Rouw

Ad de Rouw uit Kerkdriel maakt kunst van gevonden metalen voorwerpen. Schroeven, bouten, stukken ijzer enz. alles wat hij op zijn (fiets) pad tegenkomt.

Hij verzamelt dit in een doos die hij zo nu en dan om kiept op de werkbank om te zien of hij er iets interessants van kan maken.

Het stookseizoen van de allesbrander ligt al maanden achter ons, maar een scala aan spijkers uit pallets die in de asla zijn achtergebleven zet me aan het denken. Hoe kan ik hier iets leuks van maken?

Tijdens het schuiven en verplaatsen van een aantal van die spijkers is er na wat buigwerk en hier en daar een lasje een muzikant geboren.

Aan spijkers geen gebrek, dus een spijkerband wordt opgericht. Met een viool en contrabas volgt ook een klassiek ensemble.

Ad de Rouw neemt op 10 & 11 september deel aan de expositie ‘Kunst in het Laantje’ in Leerdam. Zie voor meer informatie pagina 60.

Ad de Rouw

e-Mail: derou023@outlook.com

Passe - Partout Kunstmagazine

Passe-Partout Kunstmagazine voorheen
Kunststof Magazine verschijnt 6 x per jaar.

Het digitale magazine is een gratis uitgave van
Stichting Leerdams Kunstenaars Collectief.

Redactie Passe-Partout : Sylvia Bosch.
Lay-out & fotografie : Ton Swiderski.
Cover foto : Ton Swiderski

Het model op de de twee eerste pagina's van deze editie is het
Nederlandse Cosplay model: Monica.

Zullen we vrienden worden?

Wij zijn een stichting zonder subsidie.
Ons doel is om mensen warm te maken
voor de kunst.
Want kunst kleurt je leven !

De activiteiten die wij als vrijwilligers
organiseren zijn laagdrempelig zodat ze
toegankelijk zijn voor iedereen.
Om dit ook in de toekomst te blijven
doen hebben we vrienden nodig die met
10 euro per jaar onze stichting steunen.

Wil jij alsjeblieft ook onze vriend
worden ?

Ons rekening nummer is:
NL82 Rabo 01671774 00
t.g.v Stichting
Leerdams Kunstenaars Collectief.

'Kunst in het Laantje'

Op zaterdag 10 en zondag 11 september 2022 stelt Gundhild van Maanen haar prachtige tuin open voor het publiek.

U van harte welkom om in deze bijzondere ambiance de kunstexpositie 'Kunst in het Laantje' te komen bekijken. Onder het genot van een hapje en drankje tonen de kunstenaars hun werk.

Mooie keramische objecten van Gerda van de Brug.

Schilderijen van Adelien Bakker en Ali Stekelenburg.

Gundhild van Maanen toont haar schilderijen en glasobjecten in combinatie met natuurlijke materialen.

Ad de Rouw maakt verrassende kunst van gevonden metalen materialen die hij op zijn (fiets)pad tegenkomt.

De expositie is geopend van 10.00 tot 18.00 uur.
Adres: Laantje van Van Iperen 56 Leerdam West.
Vrij toegang.

Meer info over de deelnemers

www.openatelierleerdam.nl

email: gundhild@kpnmail.nl tel. 0610583456

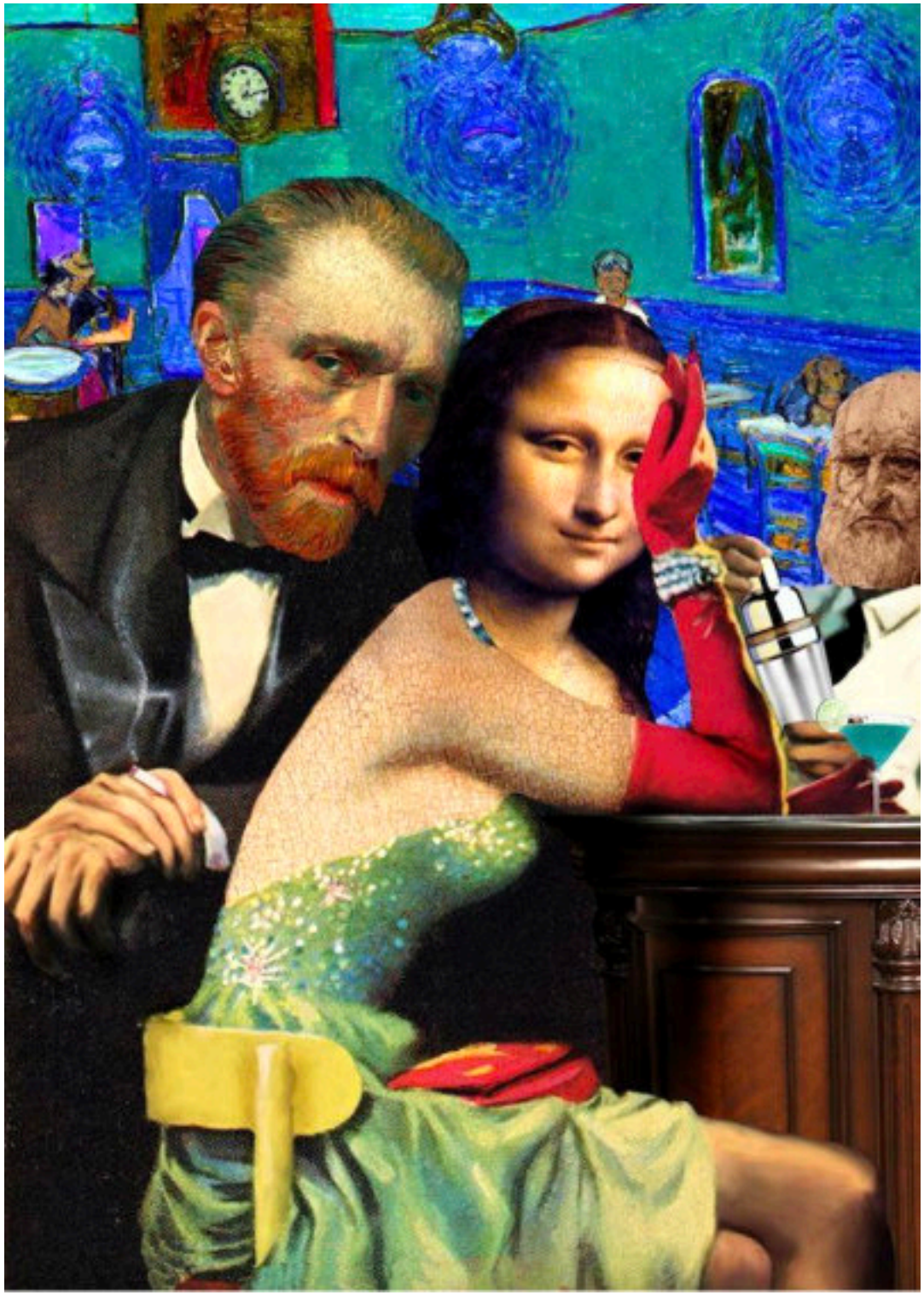

Editie 12.5 van Passe-Partout Kunstmagazine verschijnt half Oktober

Kopy aanleveren vóór eind September 2022.

Redactie: sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

Voor meer informatie of een gratis abonnement mail naar:
sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

De laatste editie en alle eerdere edities van
Passe-Partout Kunstmagazine kunt u teruglezen op de website
van het Leerdams kunstenaars collectief:

https://leerdamskunstenaarscollectief.nl/Collectief2022/Passe-Partout_kunstmagazine.html

Wist U dat er ook een Engelse versie van
Passe-Partout Kunstmagazine beschikbaar is.